

Mei 2024 - nr. 20

Nieuwsbrief familie Kleinbloesem

Hanna

Onze dochter Hanna is al geruime tijd erg ziek. Sinds begin december ligt ze in het Erasmus MC in Rotterdam. Daar werd de diagnose FNS (functioneel neurologische stoornis) gesteld. Lopen en zitten kan Hanna al vele maanden niet meer. Sinds kortere tijd kan ze ook niet meer praten. Verder heeft ze voortdurend veel pijn. In het ziekenhuis hebben ze echter hoop dat het op den duur goedkomt. FNS houdt in dat de communicatie tussen de hersenen en het lichaam verstoord is, zonder dat er schade aan de hersenen zelf is. Het is een enorme lijdensweg. We zien intens uit naar Gods ingrijpen. Vaak denk ik aan een tekst uit het Bijbelboek Richteren: Ri10:16 (HSV): Toen kon Zijn ziel de moeite van Israël niet langer verdragen. Dankbaar zijn we voor al het gebed voor Hanna.

ONS ADRES

Fam. P.C.H. Kleinbloesem
't Spelt 8
3267 BR Goudswaard
☎ 06-22225989
✉ pchkleinbloesem@gmail.com
en PKleinbloesem@gzb.nl

Foto uit 2022

Medellín

In onze vorige nieuwsbrief schreef ik dat ik me mag gaan inzetten om kerken (van de Presbyteriaanse kerk) in heel Colombia toe te rusten op het gebied van diaconaat. Tot nog toe ben ik daar niet mee bezig geweest. Vanwege de situatie thuis reis ik wat minder en zijn mijn reizen wat korter dan voorheen. Afgelopen jaar heeft de nadruk gelegen op het project in Medellín. Wel ben ik bezig met het schrijven van de module: Wat is de Bijbelse basis voor het omzien naar de mens in de marge? Daarmee hoop ik de kerk in Colombia te kunnen dienen.

De nadruk lag dus, wat Colombia betreft, de afgelopen tijd op het project in Medellín. Eerder schreef ik over het verlangen van de presbyteriaanse gemeente in het centrum van Medellín (IPREM) om de ruimte in de kerk die leeg staat te kunnen gaan gebruiken voor de straatbewoners. In oktober was het zover: het inloophuis werd geopend! We noemen het eigenlijk geen inloophuis, maar een 'centro de escucha', een luistercentrum. We willen naar de mensen luisteren, ze laten ervaren dat ze in tel zijn, dat ze welkom zijn: in de kerk, maar juist ook bij de Heere God.

In september en oktober werd de ruimte in de kerk (met financiële steun van de GZB) adequaat gemaakt voor het ontvangen van de straatbewoners: renovatie van het sanitair, muurreparaties, enz. enz.

Op 20 oktober was alles afgerond en diezelfde dag nog, 's avonds, was er kerkdienst ter gelegenheid van de opening. De volgende dag gingen voor het eerst de deuren open.

Die dag kwamen er ongeveer 70 mensen. Meer mensen gaat niet, omdat we iedereen persoonlijk willen ontvangen en vergezellen. Voor iedereen was er een maaltijd. Mensen die dat heel hard nodig hadden konden zich ook douchen en kregen nieuwe kleding. Sommige mensen komen natuurlijk alleen binnen voor die maaltijd, maar het bleek al direct dat de meeste mensen hun verhaal willen vertellen, willen dat er voor ze gebeden wordt en ook willen luisteren naar de boodschap van het evangelie. Wat hebben we een verhalen gehoord. Straks vertel ik wat uitgebreider het verhaal van Ramiro. Maar sommige mensen zeggen liever niet veel. Een

jongen van 19 bijvoorbeeld, Juan, vertelde dat zijn moeder twee jaar geleden vermoord was, dat hij zichzelf sneed, maar dat hij verder niet wilde praten. Hij wilde alleen bidden. Een andere man, Andrés (44), zwaar verslaafd aan de drugs, was ook maar kort. Hij heeft drie kinderen. Een zoon van 22 in Nederland (geadopteerd), een dochter van 20 die met haar moeder woont in de USA, en een zoon van 15 in Medellín (wonend bij mensen die zich over hem willen ontfermen). Hij wilde snel weer weg. Maar na het gebed met hem zag ik de tranen over zijn wangen stromen.

Van de 70 mensen die die dag binnenkwamen, was er één die vervolgens iedere zondag en iedere woensdag naar de kerkdienst kwam (woensdags wordt de dienst in het portaal van de kerk gehouden, direct grenzend aan de straat). Meerdere mensen kwamen na die dag doordeweeks nog even langs (de één voor een gesprekje, een ander voor een maaltijd, weer een ander voor een douche, enz.) Al snel werd wel duidelijk: dit project gaat de kerk in Medellín veel kosten... Ik heb het dan niet over geld. Ik heb het dan over tijd, inzet, enz. Ook emotioneel kost het veel. Ons gebed voor de gemeente in Medellín mag wel zijn dat de gezindheid die ook in Christus Jezus was in hen zal (ver)blijven.

Sinds oktober is dit centrum maandelijks open. Iedere keer ontvangen we ongeveer 70 mensen. Het verlangen van de gemeente is dat het heel spoedig iedere zaterdag

open kan en later zelfs dagelijks. We zijn dankbaar dat we mogen zien dat dit project veel voor de straatbewoners betekent. Ze zijn dankbaar dat ze gezien worden, dat er aandacht voor ze is, dat de mensen van de kerk tijd met ze willen doorbrengen, voor het gebed, de woorden die zij meekrijgen en

noem het maar op. Vaak kun je er maar even voor iemand zijn. Na een ontmoeting van zo'n half uurtje, gaat hij of zij dan toch weer z'n weg. Maar onze hoop is dat mensen door de Heere God aangeraakt worden, de Heere Jezus leren kennen en (soms op den duur) een ander leven krijgen. Een paar maanden geleden

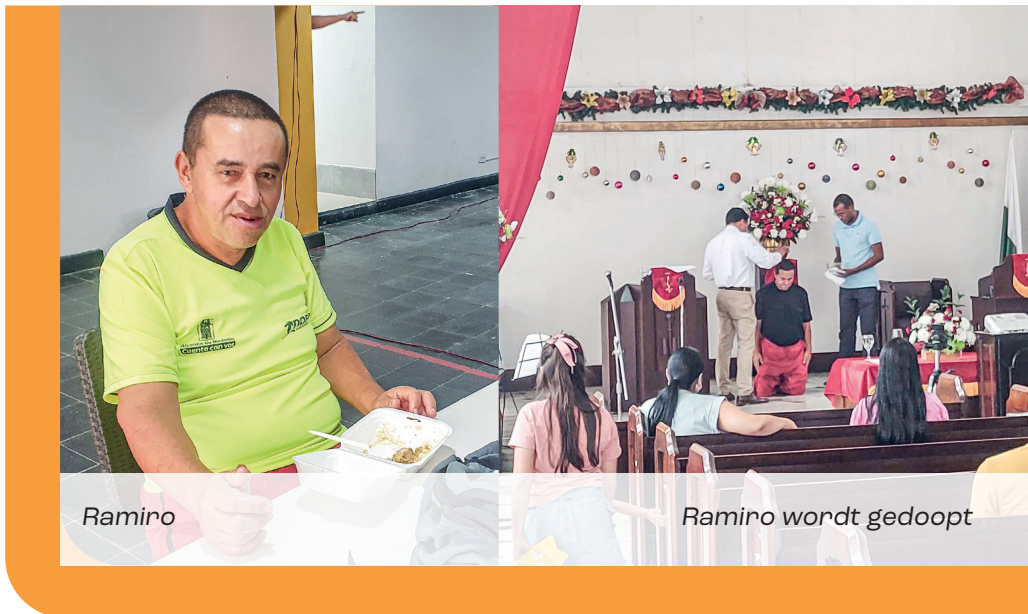
werd Sandra bijv. na afloop naar Alcance Victoria gebracht. Dat is een kerk in Medellín die een soort van verslavingskliniek hebben, juist voor vrouwen. Sandra is daar twee maanden geweest. Na die twee maanden is ze weer teruggegaan naar haar familie.

Ramiro

25 december was een bijzondere dag. Kerstfeest natuurlijk, maar het was ook de dag dat een 'straatbewoner' gedoopt werd: Ramiro. Ramiro is nu lid van de gemeente en is iedere zondag, en doordeweeks vaak ook, te vinden in de kerk.

Verreweg de meeste straatbewoners zijn verslaafd en slapen op straat. Ramiro is niet verslaafd. Hij probeert overdags wat te werken, dan hier dan daar, en van het geld dat hij daarmee verdient probeert hij dan ergens een kamertje te huren. Vaak heeft Ramiro niet genoeg. De gemeente probeert hem te steunen.

Ramiro is iemand met veel problemen. Die hebben met zijn verleden te maken. Zo is hij bijv. vroeger mishandeld. Ramiro praat daarvoor liever met vrouwen. Het is mooi om te zien dat een aantal

oudere dames van de gemeente veel tijd voor Ramiro nemen, naar zijn verhaal willen luisteren en hem proberen te helpen.

Ramiro vertelde dat zijn doop veel betekent voor hem. Eerst had hij het over verplichtingen die hij op

zich neemt. Later gaf hij aan dat de doop voor hem betekent dat alle dingen van het verleden als het ware verdwenen zijn in een rivier... Ramiro staat aan het begin van zijn geloofsweg, maar wordt omringd door een gemeente die met liefde om hem heen staat.

De puntjes op de i

Het project loopt, maar er moet nog aan genoeg gewerkt worden. Een paar voorbeelden...

1. Wat we belangrijk vinden is dat het project in Medellín in de toekomst niet afhankelijk is van giften uit Nederland of elders. Dankzij steun van de GZB kon de ruimte in de kerk geschikt gemaakt worden voor dit project en kunnen we komende tijd aan alle straatbewoners die komen een maaltijd geven (en kleding aan hen die dat dringend nodig hebben). We zijn echter bezig om te kijken of het mogelijk is om op een andere wijze aan eten en drinken te komen. Zo bezochten we in februari een voedselbank. Daar hadden we een

goed gesprek. Volgens de mevrouw die we spraken lijkt het project van de kerk aan alle voorwaarden die zij stellen als voedselbank te voldoen en ze raadde ons aan een officiële aanvraag in te dienen. Die aanvraag loopt nu. Later gaan we ook op zoek naar kleding. De gemeente zamelt

voortdurend kleding in van de gemeenteleden zelf, maar op één zaterdag heb je zo zo'n 20 broeken en shirts van ongeveer dezelfde maat nodig.

2. We hebben inmiddels een aardige lijst met vrijwilligers die zaterdags

Team van Rescatarte (evangelisatiecommissie van de kerk in Medellín)

willen helpen. De praktijk is echter dat het voor een behoorlijk deel toch telkens dezelfde mensen zijn die helpen. Daarom willen we komende tijd tijdens samenkomsten stilstaan bij het thema 'de mens in de marge', in de hoop dat het project nog meer gaat leven. Ook is het de bedoeling om met het seminarie in gesprek te gaan: Zijn er studenten die vrijwillig of voor hun stage bijv. in dit project willen dienen?

Foto: Amy vertelt de gemeente na de kerkdienst over het project

Fundación Ciudad Refugio

Met Fundación Ciudad Refugio hebben we duidelijke afspraken kunnen maken. Zij bieden uitgebreide verslavingszorg. Voor sommige mensen zijn we eigenlijk een brug naar deze stichting. Vorig jaar konden alleen mannen hier terecht. Sinds heel kort vangen zij ook vrouwen op. Mensen die het inloophuis bezoeken en graag verder geholpen willen worden, kunnen wij naar deze stichting verwijzen of ze ernaartoe brengen.

Cuba

In augustus was ik na lange tijd weer in Cuba. Langere tijd was reizen naar Cuba niet mogelijk door de omstandigheden aldaar (o.a. corona).

Op dit moment lopen er verschillende projecten in Cuba. Doel is nog steeds middelkerwijs de groei van de van de kerk in Cuba te bevorderen.

- In Bayamo en Manzanillo worden verschillende voedselprojecten georganiseerd. Verder helpen we verschillende gemeentes bij de aanschaf van een 'casa culto' (een huisje dat geschikt is om er kerk te houden) of bij het opknappen van hun 'casa culto'.
- Op het seminarie worden op dit moment de slaapkamers op de 1e verdieping gerenoveerd. Die waren in zeer slechte staat. Ook helpen we het seminarie bijv. aan mobiele data. Die worden gebruikt

om virtueel onderwijs aan te bieden. Virtueel onderwijs wordt als uitkomst gezien, vanwege het feit dat verblijf op het seminarie door de economische omstandigheden lang niet altijd mogelijk is.

In juli hoop ik samen met de regio-coördinator van Latijns-Amerika, John Lindhout, weer naar Cuba te reizen. Dan hopen we uitgebreid de afgelopen jaren evalueren en opnieuw naar de toekomst te kijken. Op de voorpagina ziet u foto's van mijn laatste reis naar Cuba. Afgelopen tijd hebben we veel diaconale en noodhulpprojecten ondersteund. Noodhulp was vorig jaar nodig vanwege hevige overstromingen in de provincie Granma. We waren ergens waar heel veel huizen door de overstromingen vernield waren (in Juguani Arriba). Toen het hevig begon te regenen, schuilden we in het huisje van de misionera (zendelinge) daar. Er werd gepraat,

gebeden en gezongen. Tijdens het zingen zag je blijdschap op hun gezichten. Iemand getuigde: de gemeenschap hier heeft door middel van de kerk iets kunnen zien van de liefde van God.

Wilt u deze projecten ondersteunen, dan kunt u een gift overmaken naar: INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB, o.v.v. Cu.1.100. En uiteraard is uw en jouw gebed voor Cuba heel belangrijk!

Hartelijke groet en Gods zegen toegewenst! Fam. Kleinbloesem

GZB

Postbus 28

3970 AA Driebergen

0343-512444

Info@gzb.nl

www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken naar IBAN

NL91 INGB 0690 7624 45

o.v.v. Zendingswerk
ds. Kleinbloesem Co1.202

Colofon

Familie Kleinbloesem werd in april 2012 door de GZB uitgezonden naar Lima, de hoofdstad van Peru. Eind juni 2017 keerden zij terug uit Lima. Vanaf 2018 was ds. Kleinbloesem zendingswerker voor Cuba. Sinds 2022 is ds. Kleinbloesem zendingswerker in met name Colombia, maar ook zet hij zich nog in voor het zendingswerk in Cuba (en Peru). De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op bankrekening NL91 INGB 0690 7624 45 van de GZB o.v.v. Zendingswerk ds. Kleinbloesem Co1.202. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien. Voor adreswijzigingen en overige informatie: GZB | Postbus 28, 3970 AA | Driebergen | T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

